Piątek, 14 września 2018 r.
Lb 21, 4b-9; Flp 2, 6-11; J 3, 13-17
Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

I
Liturgia

… uniżył samego siebie

Św. Paweł w Liście do Filipian ukazuje drogę, jaką przeszedł Syn Boży stając się człowiekiem – ogołocił się, stał się sługą, przyjął śmierć - i to śmierć na krzyżu. Ofiara Jezusa jest dobrowolna – „uniżył samego siebie" (Flp 2,8). Mówi o tym sam Jezus: „Nikt Mi go [mojego życia] nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać" (J 10, 18).

Czy w moim życiu jest obecny duch ofiary? Przecież mam naśladować swojego Mistrza.

O. Piotr Rostworowski, znany kierownik duchowy – benedyktyn, a później kameduła opowiadał, że pewnego dnia do klasztoru benedyktynów w Tyńcu zgłosił się kandydat, pragnący wstąpić do zakonu. Mężczyzna zaznaczył jednak, że jest artystą i liczy na to, że będąc zakonnikiem nadal będzie miał możliwość zajmować się sztuką. O. Piotr powiedział mu, że jest to możliwe, ale nie może go zapewnić, że będzie mu dane kontynuować pracę twórczą. Najpierw musi wszystko złożyć na ołtarzu, ofiarować Bogu. A jeśli Bóg będzie tego chciał, być może jako zakonnik będzie nadal tworzył swoje dzieła. Teraz jednak powinien wszystko oddać Bogu, a wtedy jego talenty i zdolności będą niejako ochrzczone przez ofiarę. Kandydat posmutniał i odszedł.

Chcąc rozeznać powołanie i owocnie je realizować, trzeba być zdolnym do ofiary. Rezygnacja z jakiegoś dobra, umiejętność zostawienia czegoś, podzielenia się z bliźnim, ustąpienia komuś miejsca – kosztuje. To nie przychodzi samo z dnia na dzień. Najpierw trzeba to przećwiczyć w mikroskali. Dziecko, które nie przepracowało tej lekcji w pierwszych latach życia, może mieć z tym trudności w dorosłym życiu. Wykorzystujmy różne okazje, by kształtować u wychowanków zdolność do dobrowolnych ofiar w małych i większych sprawach.

Modlitwa wiernych

Zwycięstwo Jezusa nad grzechem, śmiercią i szatanem poprzedziła Jego Męka i Śmierć na drzewie krzyża. Prośmy Pana o siłę do przyjmowania naszych życiowych krzyży:

1. Jezus *ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi*. Módlmy się w intencji Ojca Świętego, biskupów i kapłanów o wszelkie łaski, których potrzebują, by owocnie pełnić swą służbę powierzonemu ich trosce Ludowi Bożemu. ***Ciebie prosimy …***

2. Jezus *uniżył samego siebie*. Módlmy się za osoby, które pełnią ważne funkcje społeczne, by przeżywały swą misję jako służbę bliźnim. ***Ciebie prosimy …***

3. Jezus *stał się posłusznym*. Módlmy się za dzieci i młodzież, by rozumiały sens posłuszeństwa wobec rodziców, nauczycieli i wychowawców i rozwijały w sobie postawę posłuszeństwa jako wartości ewangelicznej. ***Ciebie prosimy …***

4. Bóg *wywyższył Jezusa i darował Mu imię ponad wszelkie imię*. Módlmy się za rodziny zaniedbujące troskę o życie wiarą, by poznały Jezusa i doświadczając Jego miłości, przyjęły Go jako Pana i Zbawiciela. ***Ciebie prosimy …***

5. *… Aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca*. Módlmy się, za księży, katechetów, animatorów i rodziców przygotowujących młodzież do sakramentu bierzmowania, aby czynili to w duchu ewangelizacji prowadzącej młodych do zjednoczenia z Jezusem. ***Ciebie prosimy …***

6. *… Aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano*. Módlmy się za nas, uczestniczących w tej liturgii, abyśmy spotykając się codziennie z Bogiem, pamiętali o modlitwie uwielbienia. ***Ciebie prosimy …***

Panie Jezu Chryste, bezinteresowna miłość do nas zaprowadziła Cię na krzyż. Spraw, żebyśmy mogli odczuć wielkość tej miłości, wzbudź w nas ducha wdzięczności i uwielbienia. Tobie należy się wszelka cześć i chwała przez wszystkie wieki wieków.

TYDZIEŃ WYCHOWANIA

Teksty rozważań
i modlitwa wiernych:
ks. Marek Studenski